

In ons hotel in Tulcea hadden wij een bijzonder aardige ontmoeting met de directeur van de Societatea Ornithologica Româna (de Roemeense vereniging voor vogelbescherming), Dan Munteanu. Hij was op rondreis met een aantal Oostenrijkse ornithologen. Hij vertelde ons heel wat interessante aspecten van de Roemeense vogelbescherming en deed ons verder nog wat tips aan de hand. Tot slot ontvingen wij een tweetal publikaties van zijn hand.

Met enige weemoed moesten wij hier afscheid nemen van onze vogeltochtjes en met de trein terugreizen naar Boekarest. Daar ontmoetten wij nog even de Roemenen, die ons ook van het vliegveld hadden gehaald. Tijdens deze tien dagen hebben wij toch een aardige indruk van dit land kunnen krijgen en waren wij onder de indruk van de hartelijkheid van de mensen. Vooral de mensen te Sfintu Gheorghe hebben zich heel veel moeite getroost om het ons naar de zin te maken. Een tocht om nooit meer te vergeten.

Rondje Groen

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

Een strandwandeling in het hartje van de zomer levert op het gebied van vogels niet zoveel op. Zelfs 's morgens vroeg is er op het strand niet veel te zien. Natuurlijk zijn er meeuwen op het strand, voornamelijk Kok- en Zilvermeeuwen, en rusten er soms wat sterns uit op een zandbank. Meestal zijn dit Grote Sterns, soms ook Visdiefjes.

Van trek, van en naar het broedgebied, is er in de zomer niet veel te zien. Daarvoor moeten we weer wachten tot eind augustus, begin september. Wel zijn er in deze tijd langsvliegende Bergeenden te zien. Steeds naar het noorden. Het zijn vogels die op weg zijn naar de Duitse Bocht, in de ronding van Duitsland en Denemarken. Bergeenden brengen daar in grote getale de rui door.

De vogel die we op zo'n zomerse strandwandeling zeker niet zullen missen is de Aalscholver. Vogelwaarnemers langs de kust van ons land vullen kaarten in met hun waarnemingen en er zullen weinig van deze uurtotaalkaarten zijn waarop geen Aalscholvers geturfd zijn.

Toch was het van oudsher helemaal niet zo vanzelfsprekend deze vogel boven zee te zien. Volgens de boekjes broedde het dier in Lekkerkerk en in Wanneperveen, om maar wat te noemen. Nabij het zoete water dus. Op zee had de Schollebaar, zoals het beest ook wel genoemd wordt, niets te zoeken.

Dat is nu totaal veranderd. In Lekkerkerk broedt de vogel niet meer. Al ver voor dit dorp berucht werd vanwege de bodemvervuiling, was het dier daar al vertrokken. Nu broedt de Aalscholver met een grote kolonie op Voorne en foerageert op de open zee. Sinds een paar jaar is er ook een kleine kolonie in de Amsterdamse Waterleidingduinen. Op de Renbaan, tegen Zandvoort aan, broeden ze op de plaats waar voor een aantal jaren nog een Kokmeeuwenkolonie was. Deze is door de Vos verjaagd. Kokmeeuwen maken het nest op de grond in tegenstelling tot de Aalscholver die in bomen broedt. En daardoor geen last heeft van Reintje.

Een oude benaming die ik Jaap Vink eens hoorde gebruiken is "Lelgoes". De achtergrond van deze naam

ken ik niet, we zullen het hem nog eens vragen. Een interessante vogel die Aalscholver. Ondanks het feit dat wat kolonies, zoals in Lekkerkerk, verloren zijn gegaan, doen ze het verder goed. Nemen overal in West-Europa toe. In de Donau-delta b.v. heb ik eens gekeken naar de slaaptrek van deze vogels. Indrukwekkende aantallen trokken daar over ons heen. Die voorspoed van de Aalscholver heeft te maken met het feit dat deze vogel niet meer wordt bejaagd. Maar zeker niet minder door een groot voedselaanbod in de binnenwateren. Men spreekt wel eens over de "verbraseming" van het water. Ook de Fuut profiteert hiervan. Met het al genoemde feit dat ze ook de zee als foerageergebied hebben ontdekt wil het zeggen dat de Aalscholver een "winner" is. Een beetje te vergelijken met de Blauwe Reiger die het ook goed doet. Redenen waarom sommigen zeggen: zie je wel, het gaat uitstekend met de natuur in Nederland. Over deze uitspraak zou ik graag nog eens een boom willen opzetten, maar dat doen we maar niet op onze strandwandeling in de zomer. Daar moeten we maar eens een winteravond aan besteden.

